

Wij zijn rijk want wij hebben 5 honden!

Onze burgervader liet zich wat ongenueanceerd uit toen ik onlangs de verplichte gratis vuilniszakken op de Mairie ging halen. Hij sprak mij aan op het feit dat Hollanders rijk zijn en ik dus helemaal want ik ben dierenarts en heb 5 honden. Kon bijna niet laten te zeggen dat dat rijk zijn wel tegenvalt met 5 honden: ze eten heel wat op! Daarom niet getreurd maar het zegt genoeg.

Ons geplakte kuiken (rechts) met pleegmoeder en nestgenoot. De kuikens (Marans) groeien goed, het korstje is van de gelijmde kop gevallen en het kuiken is als nieuw. Pleegmoeder is van de weeromstuit weer aan de leg gegaan.

Eindelijk weten we het zeker de Hoep is terug in het hol in onze oude muur. Er zitten 2 kuikens in het nest. Alweer bijna zover dat ze uit gaan vliegen. Ze worden gevoed met regenwormen, naakt en huisjes slakken, insecten, spinnen en een evt hagedis. De nederlandse naam is ook wel drekhaan.

Want ze bevuilen hun eigen nest (met mest en voedselafval), daarnaast heeft het wijfje bij haar staart een klier die een zware stank verspreidt tijdens de broedtijd. Er is een 2^e nest in de schuur.

We laten de ene schuur uitgraven. De oude leembodem is niet meer intact en we maken er een betonvloer. Nu is de schuur ook makkelijker schoon te houden. Daarna zeilen onder het plafond. De balken liggen nl nog bedekt met lagen heel oud hooi. Een goede isolatie, maar ook een enorme stofbende vanwege alle bewoner in het hooi. Ook de ezels krijgen een verhard pad naar hun stalletjes dan hoeven ze niet meer tot over hun hoeven weg te zakken als het weer vochtig wordt.

Het is heerlijk zomerweer en de stokrozen doen het fantastisch. We hebben weer bijna alle kleuren, van effen wit tot rood-zwart.

De eerste ladingen hooi voor mijn wintervoorraad komen weer. Altijd een goed gevoel om de zolder weer vol te hebben. Er is nog een rest van vorig jaar. En dat terwijl de afgelopen winter erg lang duurde. Door de nattigheid en kou is het gras veel later gaan groeien. Maar een enorme na-groei net voor het maaien. Er is hooi genoeg en het is prachtig gedroogd, geen druppel regen tijdens de oogst. Het opsteken en stapelen is altijd weer een warme klus. Gelukkig komen niet alle vrachten te gelijk.

We gaan rode bessen plukken bij een vriendin en kunnen daarna weer aan het jam maken. Het fruit is door het koude voorjaar wel wat later dan normaal, maar er is genoeg. Mijn eigen perzikboompjes doen dapper mee. We hebben ze al stevig terug gesnoeid om te voorkomen dat ze dit jaar veel en volgend jaar niets hebben. Maar of mijn platte perzikboompjes echt zijn wat ik heb besteld betwijfel ik, ze zien er verdacht rond uit! Maar smaken heerlijk! Onze eigen bessen struiken doen het ook goed, we hebben genoeg zwarte bessen voor jam en kruisbessen voor taart.

Op de eerste dag in het grote buiten leert moeder de kinderen zandbaden en oversteken.

Het vuilnis moet hier gescheiden worden, maar hoe is bijna niet te volgen. Het groene afval laten ze bijna elke keer staan, want tuinafval mag er niet in, dwz afgeknipte rozen en uitgebloeide bloemen wel. Maar 3 grasjes gewied op de voorstoep mogen er niet in. Plastic moet bij het plastic, maar sommig plastic weer niet (dan laten ze het weer staan) Verpakkingsmaterialen moeten ook apart, maar dan weer niet de bakjes van de yoghurt bijvoorbeeld. Niemand die het nog begrijpt. Behalve de speciaal met de vuilnisman meerrijdende zakken kijker, die gewapend met een mes je vuilniszakken opensnijdt en dan al naar gelang de inhoud er een briefje op plakt waarom het niet is meegenomen. Het ruikt lekker op want zo blijven er open zakken langs de weg liggen.

De moestuin lijkt wat wild, maar toch eten we 2 keer verse capucijners van eigen bodem, komen er tuinbonen, courgettes, aardappels en een streng knoflook uit.

We hebben een kipje dat buiten het hok gaat zitten broeden en helaas wordt deze actie haar fataal. Ook vossen hebben trek en behalve wat veren vind ik niets terug, ook haar eieren zijn weg. 1 Avond ben ik vergeten de ganzen op te sluiten en gelukkig word ik midden in de nacht wakker en sprint naar buiten. Nog niet te laat, het echtpaar zit nog rustig in hun hok. Maar het is wel de nacht erna dat het kipje verdwijnt.

Tot ons verdriet ontdekken we dat er nog een houtenbalk in de voorgevel vervangen moet worden. Gelukkig wel een van een aanzienlijk minder formaat dan de vorige. Hierbij is het risico dat de hele gevel naar beneden komt aanzienlijk kleiner. Maar toch is het beter om het wel snel te doen. De beruchte balk klinkt hol als je er tegen aan tikt en het "zaagsel" valt je op de kop. Slechts de halve gevel rust erop, erachter ligt reeds een betonnen latei.

De eerste lammeren worden weer verkocht. Een deel voor de fok en een deel voor het vlees.

27 juli aan het eind van de middag zien we liggend in het etang du Merle dat er een donkere wolk onze kant op komt. Snel gaan we naar huis want we zijn heerlijk afgekoeld. Vlak erna breekt het noodweer los. De parasols vliegen door de tuin, de rij peppels buigt tot bijna aan de grond toe door. Ik doe een rondje langsvliegende planten, de ganzerik jaagt de schapen in het rond en de schapen willen weg, schuilen onder de heggen. Druipend van de regen kom ik uiteindelijk binnen. Onze gasten (motorrijders) zijn net op het juiste moment gearriveerd. De motoren staan veilig in de grote schuur en zij staan gierend van het lachen te kijken hoe ik achter de ganzerik aanjaag. Wij komen er nog best af. Op veel plaatsen liggen er bomen om en valt de stroom uit. Meer dan 15.000 huishoudens zitten zonder stroom in de Nièvre! Ook zijn er hier en daar wat dieren door de bliksem getroffen. Zo ook binnen onze praktijk. Voor de verzekering mogen wij ze dan eerst bekijken.

De graan oogst ligt meteen stil, overal staan combines als lamme vogels midden op het veld. Er moet nu eerst gewacht worden tot het graan weer voldoende droog is. Wel worden er overal balen binnen gehaald en dat levert de nodige vertraging op op de weg.

Er is nog wel verschil in manier van stapelen, dus je rijdt ook niet overal met even veel plezier achter.

Op 30 juli teken ik het voorlopig koopcontract voor een vrijliggend huisje dat we deze winter gaan opknappen en dat we volgend jaar in de verhuur hopen te doen.

Volgende maand meer,

Nol en Koos